

ΜΑΙΑΝΔΡΟΙ

για ορχήστρα ή μεγάλο σύνολο
(2005)

Δεν ξέρω αν είναι η αξεπέραστη περιέργειά μου για εξεζητημένες δομές και φόρμες που με οδήγησε στη σύνθεση των „Μαιάνδρων” ή απλά η κρητική μου καταγωγή που φαντάζεται το μυθικό λαβύρινθο σαν ένα τέλεια δομημένο μαιάνδρο. Σίγουρα όμως με παρακίνησε ο ιδιαίτερος συμβολισμός του: Η ασταμάτητη αναζήτηση.

Όπως και σε παλιότερα έργα μου όπως το „Αρχέγονον” για κρουστα σόλο και μεγάλη ορχήστρα ή τα „Κράματα” για ενόργανο σύνολο, αναζήτησα μέσα μου ένα ήχο αρχαιοελληνικό που να εκφράζεται με τα μέσα μιας ορχήστρας.

Βασιζόμενο στο πεντάχορδο φα/φα#/λα#/ντο/ντο#/ στηρίζεται το αρμονικό και μελωδικό υλικό του έργου. Έχοντας κατα νού μαιανδρικά σχήματα, προσπάθησα να σχεδιάσω μια φόρμα ανάλογή τους. Το αποτέλεσμα είναι τα τεσσερα αδιάσπαστα τμήματα του έργου τα οποία αναλογούν στις βασικές ευθείες του μαιάνδρου (μία ορθή γωνία με ίσες πλευρές σύν άλλη μια „εσωτερική,” ορθή γωνία με μικρότερες πλευρές). Και στη μοτιβική επεξεργασία χρησιμοποιούνται patterns με μαιανδρική μορφή, τα οποία αναδιπλώνονται ψάχνοντας το κορύφωμά τους.

Ιδιαίτερο ρόλο έπαιξε η επιροή της ιαπωνικής παραδοσιακής μουσικής στο αργό β' τμήμα του έργου, το οποίο χαρακτηρίζεται από τον αυστηρό του χαρακτήρα. Πίκολο και κρουστά έχουν τον πρωταγωνιστικό ρόλο. Στο τρίτο τμήμα σχηματίζονται σταδιακά μαιανδρικοί συνδιασμοί που οδηγούν σε ένα οργανομένο χάος, λαβύρινθο όπου και κορυφώνεται το έργο. Με staccato συνχορδίες που κινούνται όλο και περισσότερο προς την χαμηλή περιοχή και ένα σόλο στο κοντραφαγγότο εξαφανίζεται το έργο απότομα σαν ένας μαιάνδρος/ λαβύρινθος που υπήρξε μόνο στη φαντασία.

Μηνάς Μπορμπουδάκης
Φλεβάρης 2005 Μόναχο